

РЕШЕНИЕ

№ 2772

гр. София, 20.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.03.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Славина Владова

ЧЛЕНОВЕ: Юлия Раева

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11146** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. С. М. срещу Решение на Софийски районен съд (СРС), НО, 100 състав от 16.07.2014 г. по НАХД № 5639/2014 г. по описа на СРС, с което е изменено Наказателно постановление № 47313/08.01.2014 г., издадено от ВНД началник Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на М. С. М. на основание чл. 175, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. С обжалваното решение съдът е изменил размера на наложената глоба като я е намалил от 100 (сто) лева на 50 (петдесет) лева.

В касационната жалба са изложени аргументи за отмяна на решението поради неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и поддържа касационната жалба на изложените в нея основания.

Ответникът не изпраща процесуален представител.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е частично основателна досежно размера на глобата, който намира за прекомерен.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и

съобрази закона, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

От събрания в съдебното производство доказателствен материал СРС е установил от фактическа страна, че на 16.12.2013 г. около 02.55 ч., водачът М. М. управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „С. 311“ с рег. № Р. в [населено място], по [улица]с посока от [населено място] към[жк]. Срещу магазин „А.“ бил спрян за проверка от свидетеля А. В. – старши полицаи при 02 група ОГПМ сектор „Престъпления по пътищата“ - СДВР. При извършената проверка свидетелят установил, че регистрационните табели на управлявания от жалбоподателя автомобил били краткосрочни, издадени от Г. - с жълти номера със срок на валидност от 13.12.2013 г. до 17.12.2013 г.

При така установеното свид. А. В. съставил на водача Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0275847 за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Въз основа на този акт било издадено процесното НП.

На 18.12.2013 г. процесният автомобил „М.“ модел „С. 311“ бил регистриран в МВР, като на същия били издадени табели с рег. [рег.номер на МПС] .

От правна страна съдът не е установил допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материални закон и като краен извод е обосновал законосъобразност на НП.

Решението на районния съд е неправилно. За да приеме, че водачът е осъществил състав на административно нарушение, съдът е анализирал и приел като приложим закон конкретно посочени разпоредби от Наредба № 1-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и

спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредбата). Тази наредба обаче не се посочва като нарушена нито в АУАН, нито в НП. В АУАН и НП се посочва като нарушен чл.

140, ал. 1 ЗДвП, съгласно който по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Тази норма е обща и в следващата алинея 2 е ЗДвП е предвидено, че условията и редът за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. Ето защо в АУАН и НП освен общата законова разпоредба е следвало да бъде посочена и конкретната разпоредба от цитираната наредба, която е била нарушена, а не съдът да допълва волята на контролните органи като за първи път в своето решение посочва коя правна норма е нарушена.

АУАН и НП са в несъответствие с чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Посочените нарушения съставляват съществени процесуални нарушения на ЗАНН, тъй като накърняват правото на защита на наказаното лице да разбере точно за какво е ангажирана отговорността му. Ето защо СРС е следвало да отмени НП като незаконно, а не да допълва по недопустим начин в своите мотиви квалификацията на нарушението. Съдебното решение е неправилно и следва да бъде

отменено. Вместо него следва да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.
Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд
София-град, 12-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение на Софийски районен съд, НО, 100 състав от 16.07.2014 г. по
НАХД № 5639/2014 г. по описа на СРС и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 47313/08.01.2014 г., издадено от ВНД
началник Отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: